

[Niels Eriksen.]

er interesseret i, giver sig normalt altid udslag i noteringsnedsættelse, og så er det almindeligvis svært at få noteringen op igen. Jeg tænker ikke på den overproduktion af svin, der i begyndelsen af 1930'erne slog bunden ud under det britiske baconmarked og skabte nød i mange landbohjem, men på den almindelige markedssituation, når markedet har været frit.

Den aftale, vi i dag behandler, er ikke den første, vi har haft med England. Den første var i virkeligheden den såkaldte Ottawa-aftale af 1933, der indeholdt begrænsning af tilførslerne til det britiske marked fra alle leverandørlande, og dengang var Canada et af de største. Heldigvis er Canada senere gledet ud af billedet, men Ottawa-aftalen stabiliserede gradvis det britiske baconmarked op til krigens udbrud. Efter krigen var markedet frit, men allerede i 1948 var der overfyldning, og England gennemførte da en kvoteringsordning for leverandørlandene, der holdt sig helt op til og med 1956. Vor kvota var i hele denne periode ca. 200.000 t bacon årlig. I denne periode var der stabile priser på baconmarkedet.

Fra 1957 blev markedet igen frit, og vi kom ud for stærkt svingende priser, og mest i nedadgående retning. Fra denne periodes begyndelse og indtil i dag har vi — og det tillægger jeg meget væsentlig betydning — med store økonomiske ofre tilkæmpet os en stadig stigende andel af det britiske baconforbrug, således at vi i det sidste par år har haft ca. — endda godt og vel — 47 pct. af forbruget mod tidligere omkring 36 pct.

Den aftale, som vi i dag behandler, og som er tilvejebragt på engelsk initiativ, drejer sig om et forsøg på en markedsdeling, som skulle befordre et prisniveau, der, som det siges, er rimeligt for såvel producent som forbruger, og det må jo i sin idé være rigtigt. Spørgsmålet er så, om de organer, der skal administrere aftalen, har tilstrækkelig kompetence til at gennemføre ordningen. Det skal nu vise sig.

Selve fordelingen producenterne imellem er naturligvis udtryk for et kompromis, idet så mange forskellige interesser har været til stede; alligevel er jeg ikke helt tilfreds med den markedsandel, vi har fået af grundkontingentet. Der er en, omend mindre, nedgang i forhold til vore leverancer i be-

regningsperioden. Når derfor den højtærede udenrigsminister i sin fremsættelsestale anfører, at aftalen er et resultat af EFTA, kan det kun forbyse, at lande uden for EFTA har fået forhøjet deres grundkontingent.

En god ting ved aftalen er — jævnfør det, jeg har sagt om kvoteringen og om vor stigende markedsandel — at aftalen giver fuld parallelitet i forhold til britiske baconproducenter angående andelen i kommende forbrugsstigninger, et forhold, som jeg tillægger meget stor betydning, og som for mig er det væsentligste argument for at godtage denne aftale, ligesom det også viser, at den må karakteriseres som bedre end de kvoteringsordninger, vi har haft.

Aftalen er tiltrådt af svineslagterierne og af landbrugets hovedorganisationer, og i håb om, at den må blive til gavn for de danske svineproducenter og for dansk landbrug, kan jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for det foreslåede aftalememorandum.

H. C. Toft: Det forslag til folketingsbeslutning, der her foreligger, kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til.

Af de taler, der er holdt, og de mange udtalelser, der tidligere gennem presse og på anden måde er tilflydt offentligheden om denne baconaftale, har man fået det indtryk, at landbrugets organisationer og svineslagterierne er tilfreds med den, og det udtales, at man på denne måde er med til at stabilisere prisen. Det er sikkert rigtigt, at man i nogen måde er med til at stabilisere prisen, men jeg vil dog advare mod alt for stor optimisme. Forholdet er jo det, at det ikke alene er tilførslerne af bacon til det engelske baconmarked, der er bestemmende for, hvilken pris bacon kan opnå på det engelske marked. Også tilførslerne af kød, oksekød og kalvekød, betyder meget for prisfastsættelsen på det engelske marked, og i det omfang der tilføres det engelske marked store mængder kød, oksekød og kalvekød, ved vi at man samtidig trykker prisen på bacon.

Det havde derfor været rart, om man, samtidig med at denne aftale skulle godkendes også af folketinget, var sikker på, at de forhandlinger om en kødaftale, som den engelske regering har indledt med andre lande, også kunne foreligge for os i